

R HELG

– *Jeg klarer ikke
å tenke meg et
liv uten at jeg
skal spille*

WILLIAM KRISTOFFERSEN OM KJÆRLIGHETEN:

– At jeg møtte Pia, det har betydd alt for meg

Et tilfeldig møte i en hotellobby forandret livet for William Kristoffersen.

I år feirer Ole Ivars 60-årsjubileum, og 2024 blir også året hvor det populære dansebandet legger opp for godt. William Kristoffersen (72) har vært med siden 1983, i rollen som syngende bassist, låtskriver og administrator for bandet.

17. februar starter Ole Ivars avskjedsturneen på Kongsberg, og den avsluttes en gang til høsten. Etter over 40 år med turnéliv venter et annet liv for William og kona Pia hjemme på Råholt.

– At jeg møtte Pia, det har betydd alt for meg. Det hadde ikke vært like hyggelig å reise så mye hvis jeg ikke hadde hatt Pia å komme hjem til, sier William.

Et tilfeldig møte

De møttes første gang høsten 1992. Ole Ivars hadde spilt på Dombås Hotell, og de to møttes helt tilfeldig i lobbyen.

– Jeg gikk til resepsjonen for å sjekke ut. Jeg skulle sitte på med Gluntan hjem, for de skulle samme vei, forteller William.

Ved resepsjonen sto Pia og pratet med Arne Willy Foss, saksofonisten i Ole Ivars. William la merke til den blide og pene jenta, og de slo av en prat.

– Willy hadde fortalt meg at han hadde møtt på noen jenter fra Odalen. Jeg har jo røtter i Odalen selv, så vi hadde litt til felles. Jeg tenkte ikke noe mer over møtet der og da, annet enn at jeg synes hun var veldig vakker og blid, sier William.

Han var på det tidspunktet gift og bodde i Trondheim med kone og barn. Pia var på hyttetur med kusina si. De skulle gå i fjellet og nyte høstfargene, og hadde benyttet sjansen til å få med seg konserten med Ole Ivars på Dombås Hotell når de likevel var i området.

– Det var på ingen måte kjærlighet ved første blikk. Vi dro hver til vårt og ingen av oss tenkte noe særlig mer på det møtet, sier William.

– Den avskjeden var så vond

Om det var tilfeldigheter eller skjebne, er William litt usikker på. Han har på følelsen at enkelte ting i livet er skjebnestyrt. At det som skjer ikke skjer helt tilfeldig, men av en grunn.

– Ole Ivars spilte nesten aldri i Oslo-området, men akkurat den høsten hadde vi flere spillejobber på Østlandet. Vi var på Kongsvinger, og dit kom Pia. Hun kom på flere av konsertene våre, og vi pratet og ble kjent.

En gnist ble tent, og etter en kort stund var de blitt hodestups forelsket i hverandre. I romjula 1992 spilte Ole Ivars i Skedsmohallen. De tok farvel på Fagerborg Hotell i Lillestrøm. Pia skulle dra til Sacramento i USA og bo der et halvt år.

– Den avskjeden var så vond. Det var fælt at hun skulle dra og bli så lenge borte, minnes William.

Pia ringte med en gang hun var framme i USA.

Det ble mange og lange telefonsamtaler, ofte på mobiltelefon, siden William var mye ute på reise med Ole Ivars.

– Jeg hadde en stor Ericsson mobiltelefon, en sånn som du kunne henge over skulderen, minnes han, og ler.

Mobiltelefonregningene ble skyhøye, men savnet var så stort at de måtte prate sammen. Alle-rede i januar dro William over til USA og møtte Pia. Det ble fem hektiske dager med mange opplevelser. De leide Cadillac, Williams favorittbil, og fartet opp og ned California-kysten fra San Francisco og helt ned til grensebyen Tijuana i Mexico.

«Den avskjeden var så vond. Det var fælt at hun skulle dra og bli så lenge borte.»

William Kristoffersen

Langt og lykkelig ekteskap

– Vi opplevde utrolig mye på de fem dagene. Flere ganger ble jeg stoppet fordi jeg hadde kjørt for fort. Den ene gangen sa sheriffen at jeg hadde kjørt i 140 kilometer i timen på en vei der maksimumsgrensen var 85, forteller William.

Han fikk en kraftig advarsel, men fikk lov å kjøre videre. Neste gang han ble stoppet, ble det bot. William husker at politimannen stusset over at han hadde fått lov å leie bil med norsk førerkort.

Stuptrøtt etter fem hektiske dager med lite søvn gikk William som sistemann ombord på en jumbojet som tok han tilbake over Atlanteren.

– Jeg fikk ikke sove noe særlig på turen, og måtte

te rett til Hamar, der Ole Ivars skulle spille. Jeg har aldri vært så trøtt på scenen noen gang, men klarte å holde meg oppe. Jeg tror nesten det var forelskelsen og opplevelsene som holdt meg i gang, sier William.

I dag kan William og Pia tilbake på et langt og lykkelig samliv. De giftet seg i Råholt kirke i 2004. Barna Sebastian og Nicoline har blitt 23 og 20 år gamle. Begge barna bor fortsatt hjemme, men er på vei til å etablere seg.

– Sebastian vil flytte til Oslo og bo i kollektiv der. Nicoline vil reise, men det blir ikke før til høsten, forteller Pia.

Hun synes det er hyggelig at barna fortsatt bor hjemme og at de ønsker å dra på ferie med foreldrene. I fjor sommer var de på Italia-ferie sammen og fikk mange fine opplevelser.

– Jeg måtte jobbe mye med meg selv

William og Pia nøler litt når vi spør om hvordan livet kommer til å bli med barna ute av huset og uten at turnélivet med Ole Ivars legger beslag på så mange arbeidstimer for William.

– Vi planlegger ikke med så lang horisont. Akkurat nå har jeg mer enn nok med å ta meg av alt som følger med deltakelsen i «Hver gang vi møtes», samt planlegge den siste turneen vår, sier William.

Deltakelsen i TV2-programmet har hatt store ringvirkninger for William. Tre av låtene hans er inne på topp 50-lista over de mest spilte låtene i Norge. Det er Matomas tolkning av «En får være som en er», Emily Hollows tolkning av «Je veit du er borte» og Ramons versjon av «Kalle med fela».

– Det er veldig moro, og noe jeg aldri har opplevd før, sier William.

Med oppmerksomheten følger et behov for å være til stede på sosiale plattformer som TikTok og Instagram. Dette er litt ukjent terreng for William, og han er glad for at datteren Nicoline hjelper ham å administrere kontoene.

– Jeg må innrømme at jeg sliter litt med å henge med på alt det nye. Da er det godt å ha ungdommer i huset som kan hjelpe til, sier han.

William måtte utfordre seg selv da han skulle tolke sangene til de andre artistene i «Hver gang vi møtes». Han er vant til å stå i bakgrunnen og ha rollen som syngende bassist, men måtte ut av komfortsonen når han skulle synges sin versjon av de andres låter.

– Jeg grudde meg veldig til å stå på scenen uten et instrument å gjemme meg bak. Jeg måtte jobbe mye med meg selv for å få til det. Det ble mange timer med øving gjennom hele sommeren, sier han.

Han har flere ganger uttalt at det å få være med på «Hver gang vi møtes» er noe av det største han har vært med på i sin karriere som musiker. Pro-

Bla om →

KJÆRLIGHET: De møttes tilfeldig og det var ikke kjærlighet ved første blikk. Men etter noen møter hadde William blitt forelsket i Pia.

FOTO: LISBETH LUND ANDRESEN

90-TALLET: Pia og William møttes i 1992, rett før Pia skulle reise til USA for å bo der et år. Det ble en vanskelig avskjed.

FOTO: LISBETH LUND ANDRESEN

LIKE: - Vi er B-mennesker begge to og liker å være oppe ut over natta og sove lenge. Heldigvis er barna våre også nattemennesker, forteller Pia og William.

FOTO: LISBETH LUND ANDRESEN

GIFT: William og Pia giftet seg i Råholt kirke i 2004.

FOTO: PRIVAT

grammet har blitt sendt hvert år siden 2012, men det skulle gå over ti år før forespørselen kom til William Kristoffersen.

- Det er spesielt hyggelig at det kommer mye ros og hyggelige tilbakemeldinger fra andre i musikkbransjen. Det varmer virkelig, sier han.

Klarer ikke å se for seg et liv uten å spille

William har vært musiker siden han som 15-åring ble med i farens band Jan Williams, men han var interessert i musikk lenge før det. Han forteller at han som femåring fikk en plastfløyte av foreldrene.

- Jeg spilte et kjent refreng, og husker faren min sa: «Hør på guttungen!»

Han synes det er vanskelig å plukke ut et spesielt høydepunkt fra den lange karrieren. William er tildelt Kongens fortjenstmedalje og Prøysenprisen. Ole Ivars har fått åtte Spellemannspriser, deriblant Årets spellemann. I 2014 ble musikalen «En får være som en er - En Ole Ivars-musikal» satt opp på Torshovteatret. Den gikk for fulle hus, og året etter ble musikalen satt opp på Nationaltheatret.

- Det har vært så mange fine opplevelser. Jeg husker godt 30-årsjubileet i 1994. Vi fylte hele Vikingskipet med 9.000 publikummere og hadde mange inviterte gjester.

Et stort øyeblikk var også da Ole Ivars i 1996 vant sin første Spellemannpris for «Dans på Skjermertopp». Prisen fikk de mens de deltok på et av flere danse-cruise i Karibia med SS Norway.

- Skipet var pyntet med lys og palmer og Ole Ivars mottok hyllesten ute på dekk i tropenatta. Det var helt magisk, minnes Pia.

Selv om tida med Ole Ivars nærmer seg slutten, ser ikke William for seg at han kommer til å legge musikken på hylla.

- Jeg klarer ikke å tenke meg et liv uten at jeg skal spille, så noen oppdrag blir det nok, uten at jeg her og nå veit helt hva, sier William.

- Blir alltid glad når jeg ser Ole Ivars-bussen

Han har spilt i band bestandig, først i Jan Williams, så i Ad Astra og fra 1983 som fast medlem i Ole Ivars. Det har kun vært et år der han ikke var med i noe band. Det var skoleåret 1975 og 76. Han var nyutdannet lærer fra musikkhøyskolen og hadde fått jobb som rektor på en musikk-skole i Mo i Rana.

- Jeg bodde alene i Mo og hadde ikke noe band å spille i før helt på slutten av året. Jeg gikk forbi steder der de spilte til dans og ønsket at det var meg. Jeg var så sugen på å spille og savnet det så mye. Helt på tampen av året fikk jeg endelig mast meg med i et band, forteller han.

Han flyttet hjem til Eidsvoll etter året i Mo i Rana, og startet opp orgelskole. Han jobbet i farens orgelforretning i Eidsvoll sentrum, og det var her han befant seg den dagen i juni 1983 da Lasse Johansen i Ole Ivars kom innom og spurte om William ville bli bassist hos dem. Det ble et stort vendepunkt. Det tok ikke lang tid før William ikke bare var bassist, men finansminister og administrator for bandet.

- Det har blitt mange timer med jobb hver eneste dag. Akkurat det kommer jeg ikke til å savne. Men jeg kommer til å savne livet på veien. Kameratskapet med de andre gutta. Praten i garderoben før og etter konsert. Og jeg blir alltid glad når jeg ser Ole Ivars-bussen. Den kommer jeg til å savne.

Trine Kjus
trine.kjus@rb.no

FAMILIEN: William og Pia er glade for at barna Sebastian og Nicoline gjerne vil være med foreldrene på ferie. Bildet er fra i fjor sommer da familien var på tur til Italia. **FOTO: PRIVAT**

ARBEIDSROMMET: Hjemme i huset på Råholt har William kontor og studio. Mange av Ole Ivars-låtene har blitt til her. **FOTO: LISBETH LUND ANDRESEN**

PÅ TV: Å være med på «Hver gang vi møtes» har vært en stor opplevelse for William Kristoffersen. Fra venstre står Ramón Torres Andersen, Emelie Hollow, William Kristoffersen, Ingrid Helene Håvik, Mari Boine, Odin Staveland og Tom «Matoma» Lagergren. **FOTO: VICTORIA FINSTAD**

MUSIKANT: Her står William med kornetten som han fikk av Råholt skolekorps etter å ha spilt på en gammel, gisten trompet i lang tid. - Jeg var veldig stolt over å få den kornetten, minnes han. **FOTO: PRIVAT**

GULLBUSSEN: Det har blitt mange timer ombord på den gullfargede Ole Ivars-bussen. **FOTO: LISBETH ANDRESEN**